

стр. 3

ТЕМАТСКА КОНФЕРЕНЦИЈА
„КОЛЕКТИВНИ УГОВОРИ У ПРАКСИ“

стр. 5

БРАНИТИ КОЛЕКТИВНИ УГОВОР
И ЈЕДИНСТВО СИНДИКАТА

стр. 8

ЗОВС НИЈЕ КРИВ ШТО НЕМА
СРЕДСТАВА ЗА РАД

ПРОШИРЕНА СЕДНИЦА РО СЖС

ТЕМАТСКА КОНФЕРЕНЦИЈА „КОЛЕКТИВНИ УГОВОРИ У ПРАКСИ“

- *Појам, врсте и значај*
- *Позитивно правни појам Колективног уговора о раду*
- *Важећи колективни уговор – предности и мане*

Синдикат железничара Србије, организовао је 28. новембра Тематску конференцију под називом „Колективни уговори у пракси“. Повод за организовање конференције је, достигнути ниво процеса реструктуирања железнице Србије и очекивање усвајања оснивачких аката за четири зависна друштва у оквиру Ад „Железнице Србије“.

Актуелни тренутак намеће питање, који концепт колективног уговора ће бити примењен у будућој организационој структури и како доћи до њега.

Једна од дилема са којом се у овом тренутку сусрећемо је и „судбина“ и примена постојећег колективног уговора након доношења одлуке Владе Републике Србије о изменама и допунама оснивачког акта Јавног предузећа „Железнице Србије“ и промене правне форме, из правне форме јавног пре-

анизација, присуствовали и државни секретар у Министарству инфраструктуре и енергетике др. Славољуб Вукићевић, а излагачи по темама - Драган Зарубица, потпредседник Савеза самосталних синдиката Србије и др. Братислав Станковић, професор Правног факултета, као и представници Пословодства Ад „Железнице Србије“, на челу са заменицима генералног директора Зораном Масалом и Предрагом Јанковићем.

Значај колективног уговора, као једног од најважнијих циљева социјалног дијалога и инструмента радног права, којим треба да се уреде односи између света рада и света капитала, је огроман. Њиме се, у складу са законом, уређују права, обавезе и одговорности из радног односа, поступак измена и допуна, међусобни односи

учесника колективног уговора и друга питања, од значаја за запослене и послодавца, у нашем случају и за оснивача. Ово је била поуздана основа излагања Драгана Зарубице, потпредседника Савеза са-

мосталних синдиката Србије, који је као уводни излагач конференције, учеснике упознао са основним појмом, врстама и значајем колективних уговора, са посебним акцентом на јавна

предузећа и њиховим специфичностима, пре свега када су у питању железнице Србије.

Др. Братислав Станковић је о колективном уговору говорио са аспекта позитивног законодавства, обиму и природи права и обавеза уговорних страна, као и сва законска ограничења, имајући у виду да Закон о раду одређује предмет, садржину и

Братислав Станковић

форму колективног уговора, као и учеснике или уговорне стране. С обзиром на значај колективног уговора, од наредног броја лист „Сије“ ће у наставцима објављивати радове др. Станковића, везане за ову тему.

Слободан Чедић, председник Комисије Синдиката железничара Србије за израду Колективног уговора, имао је излагање на тему важећег Колективног уговора, његовог настанка и практичне примене. Посебна пажња посвећена је његовим позитивним достижнућима, али и манама и проблемима са којима се суочавамо у његовој примени.

Кроз излагања, као и дискусије и расправу која је уследила након тога, изнета су многа мишљења и дилеме у ком правцу треба да се креће колективно преговарање у новим

предузећа, у правну форму затвореног акционарског друштва.

Конференцији су, поред чланова Републичког одбора и председника синдикалних ор-

околностима, када у новој организационој структури АД „Железнице Србије“ будемо имали четири зависна друштва. Наиме, поставља се питање да ли ће се радити један колек-

тивни уговор за АД „Железнице Србије“ или појединачни за свако од четири друштва. И поред најбоље намере, на ово питање нисмо успели да добијемо децидирани одговор шта је најповољније за запослене, тако да је пред представницима надлежних министарстава, репрезентативних синдиката и послодавца, озбиљан задатак да кроз међусобни дијалог нађу најприхватљивије решење, имајући у

виду и чињеницу да је промењена правна форма ЈП „Железнице Србије“.

Учесници конференције су сагласни да до доношења новог Колективног уговора, постојећи остаје на снази у АД „Железнице Србије“ (у складу са Законом о раду), да је он тековина за коју су се, пре свега, синдикати изборити и да га треба очувати и унапређивати, усклађивати са променама у процесу реструктуирања и припремати се за закључивање новог, савременог и примереног новим околностима.

П. Спасић

ОДРЖАН САСТАНАК СА ОДБОРОМ СЖС ЧВОРА КОСОВО ПОЉЕ

**Анализа примене Правилника о организацији и систематизацији
Решавање проблема запослених у чвору Косово Поље**

У складу са планираним активностима, 8. новембра, одржан је састанак председника СЖС и његових најближих сарадника са Одбором СЖС чвора Косово Поље. Састанку су присуствовали Зоран Сретеновић, директор Центра за реструктуирање и сарадњу са МФИ и Гордана Војдановски, помоћник директора Дирекције за инфраструктуру, за правне послове.

Основна тема састанка била је, положај запослених у чвору Косово Поље, након доношења Правилника о организацији и систематизацији и сви проблеми који прате његову примену. Драгиша Мицић, председник Одбора СЖС чвора Косово Поље, у уводном излагању је упознао присутне са специфичним положајем запослених у чвору, имајући у виду актуелну политичку и безбедносну ситуацију, као и све проблеме на овом простору везане за функционисање железнице. С обзиром на

све околности, изразио је велику забринутост запослених, како за садашњи статус тако и за будућност, ако се имају у виду активности на реструктуирању железнице Србије. Изнео је низ појединачних примедби које се односе на недобијање анекса уговора о раду, на одређене пропусте у распоређивању запослених, непопуњавање систематизације и промену кефицијената, за поједина радна места.

Посебно је истакнуто да има доста извршилаца у ТКП-у који нису добили анексе уговора о раду, иако би требало да ужијавају заштиту по члану 43 Правилника о организацији и систематизацији, а да у ЗОВС-у ради 33 запослена без анекса уговора о раду, иако је пре годину дана на звани-

чном састанку речено да нико, ко је пре ступања на снагу Правилника имао Анекс уговора о раду, не може да остане без њега.

Због специфичности ситуације на Косову и Метохији, изнет је захтев да се и у чвору Косово Поље изврши пријем одређеног броја радника, јер то није учињено од 2008. године.

Зоран Сретеновић и Гордана Војдановски су, кроз анализу изнетих проблема и примедби, дали одговоре на већину пи-

тања која су у оквиру њиховог делокруга рада и надлежности, као и на она која су везана за положај запослених у чвору Косово Поље, у будућој организационој структури АД „Желен-

када је пријем нове радне снаге у питању, он ће бити везан за потребе службе и обим саобраћаја, тако да у садашњим околностима не постоје оправдани разлози за пријем нових

проблема, дати пуну подршку и конкретну помоћ.

Председник СЖС Мирко Лазић је изнео уверавања да ће Синдикат железничара Србије узети активно учешће у

знице Србије“; пре свега на чињеницу да ће у четири нова друштва сви запослени добити нове уговоре о раду, тако да не постоји бојазан да ће неко остати без посла. Све изнете појединачне примедбе и евентуалне неправилности биће отклоњене тамо где је могуће, а

извршилаца. За решавање појединих питања од животног интереса за запослене, која излазе из оквира надлежности АД „Железнице Србије“, помоћ се мора потражити у неким другим институцијама, а Синдикат железничара Србије ће, у поступку решавања тих

решавању свих изнетих проблема, нарочито када је у питању заштита запослених, као и заштита носилаца синдикалних функција и да ће се наставити са праксом одржавања оваквих састанака, који су вишеструко корисни.

П. Спасић

JCO СТП

БРАНИТИ КОЛЕКТИВНИ УГОВОР И ЈЕДИНСТВО СИНДИКАТА

Закључак Седнице Одбора JCO СТП је, да од стане свих органа СЖС треба вршити притисак на посlodавца и Владу за бољи материјални положај запослених, али и да СЖС мора да брани КУ и побољша свеукупни рад синдиката

Седница Одбора JCO СТП је одржана 18. новембра, у сали „ЦИП“, а седници су присуствовали Јасминко Пијетловић, заменик председника СЖС, Предраг Спасић, генерални секретар СЖС и председници градских одбора СЖС Живота Тодоровић, Предраг Милић и Недељко Суџуковић.

У уводном излагању, Драган Ранђеловић, председник JCO СТП је рекао да, у вези Оснивачког Акта, од прошлог састанка до одржавања ове сед-

нице, није било значајнијих помака. Наставак рада радних група је пролонгиран до 26. новембра, када би требало да се заврше оснивачки акти и да би то требало да буде крајњи рок, након чега би документа требало доставити Скупштини на усвајање и Влади Републике Србије на сагласност.

Везно за ћерке фирме, Ранђеловић је мишљења да „железница има моралну обавезу према тим друштвима; међутим, у Влади нема довољно разумевања за ова пре-

дузећа, па ће се, на предлог Министарства, урадити још један петогодишњи план у оквиру кога би она била у функцији железнице. Повратка тих друштава у окриље железнице, свакако неће бити. Постоји нека вероватноћа, да КСР припадне превозу путника, а што се тиче Неге кола, о свему што се буде дешава благовремено ћемо вас обавестити.“

Јасминко Пијетловић, заменик председника СЖС, оцени радног сата за задњи квартал и зараде за 2012. год

ину је казао да је то тема која највише занима запослене на железници.

„Иако смо били смо дужни да је уговоримо до обрачуна плате, још увек немамо уговорену цену радног сата за задњи квартал. Почетком месеца смо имали састанак сва три преговарача.

У старту је дошло до застоја, с обзиром да је понуђена цена радног сата увећана за 1,2 одсто. Оправдање је нађено у Закону о буџету, по којем се за зараде (у предузећима где је оснивач Влада РС) и пензије могу увећати за наведени износ.

У преговорима су актуелизована и питања промене правног статуса железнице, важења постојећих аката и нама најбитнијег, КУ који остаје на снази и у АД „Железнице Србије“.

Влада је једини власник железнице и до потпуног законског усклађивања, у преговорима за Анекс Колективног уговора, требало би да се појављују сва три потписника документата, од интереса за запослене. Зараде које су исплаћене, за СЖС су аконтације, а цена радног сата би морала да се уговори најкасније до 12. децембра.

Синдикати су инсистирали и на потписивању Споразума, којим би се осигурали од самовољног тумачења статуса АД „Железнице Србије“, од стране министрастава Владе Србије. Синикат жели да у следећу годину уђемо са већом ценом радног сата“, закључио је Пијетловић.

Ранђеловић је додао да је Скупштина АД „Железнице Србије“ усвојила ребаланс пословања у делу зарада и да је он одмах прослеђен Влади на давање сагласности. Такође, пословодство је тражило сагласност за већу цену радног сата, од овог што је понудила Влада својим програмом, јер имамо средстава из наших прихода, међутим, како је већ речено, Министарство не учествује у преговорима; „то мора да се покрије одређеном документацијом“, рекао је Ранђеловић.

Он је истакао и чињеницу да је пословодство на постављено питање исплате топлог оброка и регреса, одговорило да у овом тренутку за такву исплату нема средстава, а да ће се зараде у 2012. години исплаћивати на основу постојећег КУ.

У дискусијама, након уводних излагања, било је доста примедби и сугестија на рачун рада синдиката на железници, односа Владе и пословодства према железничарима и же-

лезници уопште.

Момчило Милојевић сматра да: „доста кривице стоји на нама, на нашим синдикатима, а поготову на нашем синдикату, јер смо ми најбројнији. Одговорни смо за то што немамо снаге да урадимо нешто радикалније. Бојим се да ћемо доћи још у гору ситуацију. Да би нешто радикалније урадили, ми као СЖС, морамо бити јачи.“

Славиша Вељковић је мишљења, да док се не промени Закон о Синдикатима, неће бити никаквих помака у квалитету рада синдиката, јер би за запослене било боље да има мање синдиката.

Мира Пантић, мисли да наш синдикат као и остали синдикати у предузећу, имају само неке мале уступке које у преговорима добијају, али да у суштини немају потребну снагу. „Сматрам да ће за железничаре било шта бити боље у наредном периоду.

Укључујући се у расправу, Предраг Спасић је рекао да је најбитније да СЖС остане јединствен. „Ми смо као синдикат успели да се број запослених сведе на оптимални минимум, без кога не може да се одвија процес рада, тако да смо са процесом реструктуирања радне снаге завршили.“

Он сматрам да је то највећи успех синдиката у предходном периоду, а да мале синдикате можемо да елиминишемо само својим радом, залагањем и омасовљавањем синдиката.

„Не сме се заборавити да полазна основа за све оно што радимо и на основу чега примиамо плату, јесу споразуми које

потписујемо са Владом и Пословима.

За целу 2011. годину, у сарадњи са Владом и Пословима, потписивањем Споразума, децембра прошле године, креирали смо какву – такву политику зарада за ову годину. Није зарада само оно на шта треба да обратимо пажњу, већ и оно што се тиче свакодневног живота и услова рада. Успели смо да укључимо и учествујемо у изради Правилника о организацији и систематизацији, да имамо представнике у радним групама за израду оснивачких аката.

Битно је да смо присутни, да можемо да дамо примедбе и сугестије. Стекли смо услове кроз све ове активности око реструктуирања, да будућа зависна друштва могу да буду самостална и да се из буџета одваја посебно за инфраструктуру, посебно за ПП, ПР и мислим да нема бојазни за будућу буџетску позицију"- закључио је дискусију Спасић.

Ана Јовановић из Неге кола и Ненад Голубовић су били мишљења да Председништво СЖС-а треба више да је у синдикалним организацијама на терену.

Славиша Крстић је позвао Председништво СЖС да одреде термин када могу да дођу у Ниш, јер је другачије када се неко од њих појави на састанку синдикалне организације.

Одговарајући на констатације и питања колега из Одбора, Ранђеловић је рекао да је и до сада долазио на састанке синдикалних организација, али и замолио да се за те састанке спреме конкретна питања, како би макар покушали да те проблеме заједно реше.

С обзиром да Ранђеловић има превише обавеза, а Живомир Јовановић и Момчило Милојевић су упућени у проблематику Неге кола, он ће их

се председништво СЖС труди да чланству преносе реалну слику свега што се дешава у предузећу. Плате јесу изузетно мале, цена радног сата се у овој години мењала онолико колико се могло, међутим, нико на железници не може рећи да је задовољан садашњим стањем, па ни председништво СЖС.

На крају седнице, председник ЈСО СТП, Ранђеловић је обавестио присутне да ће

задужити да преузму на себе одговорност и да одрже састанак са члановима ове синдикалне организације.

Ранђеловић је још додао и то да социјалног програма ове године неће бити.

Закључујући расправу по овој тачки дневног реда, Јасминко Пијетловић је рекао, да

убудуће исплата позајмица ићи преко рачуна синдикалних организација.

Такође је рекао да ће известиоци на Тематској конференцији СЖС – а бити Драган Зарубица из ВССС и професор Братислав Станковић.

На Председништву СЖС је донета Одлука да тематској конференцији присуствују чланови РО, чланови Комисије за примену праћење и тумачење КУ и председници СО. Конференција је отворена и може да присуствује ко жели, а Ранђеловић је још једном замолио, да се припреме питања искључиво везана за КУ.

Чланови Одбора су на седници обавештени да је у новом начину обрачун зараде, свака СО добила своју шифру, па је неопходно да се убудуће, приликом попуњавања приступница наведе и тачна шифра синдикалне организације.

Драган Васиљевић

КОНТРОЛА ПРИХОДА ПРОСЛАВИЛИ СВОЈУ СЛАВУ

У просторијама Контроле прихода Београд, 31. октобра је прослављена слава „Свети Лука“.

Као што доличи, испоштовани су сви славски обреди. Освештан је и сечен славски колач од стране свештеника.

Домаћин славе, био је Живомир Јовановић, председник СО ОКП Београд (секретар ЈСО СТП).

Слави су присуствовали запослени из Сектора за превоз робе, Сектора за превоз путника, као и чланови Центра за интерну ревизију и попис. Поред домаћина, били су присутни и гости овог Сектора из Новог Сада, као и Марко Шћепановић, заменик Димитрија Јеремића.

Снежана Солдо

ЈСО ЗОВС

ЗОВС НИЈЕ КРИВ ШТО НЕМА СРЕДСТАВА ЗА РАД

Требало би се запитати каква нам је набавка резервних делова

Седамнаеста редовна седница Одбора ЈСО ЗОВС је одржана 1. новембра, а седници је присуствовао Мирко Лазић, председник СЖС.

О актуелној ситуацији и дешавањима између две седнице, говорио је председник ЈСО ЗОВС, Марјан Јанковић. Изнео је појединости са састанка председништва ЈСО ЗОВС, где су поред чланова синдиката, били присутни и чланови пословодства, на челу са директором Сектора ЗОВС. На дневном реду, главна тема била је неисплаћени прековремени сати. У ЗОВС-у има 1966 запослених, а остварен је вишак од 3041 прековремени сат.

Од стране директора Сектора стоји обећање да ће се у овом месецу исплатити, поред ових 3.041 сат, још и 1969 сати из претходног месеца, а то чини око 5.000 вишака сати. Велики део вишака сати се компензује. Углавном је овај вишак остварила структура KB и ВКВ радника.

Забрињава податак да је 986 кола ван саобраћаја, што практично чини 1/3 колског парка.

На овај податак, реаговао је Радослав Ђорђевић, који је поставио питање „шта то возе, онда, машиновође и одакле им толики прековремени сати?“

Милисав Живановић замера што ни за један искључени вагон нема

никаквог записника о оштећењу. Радници ЗОВС-а нису криви за ову ситуацију. Требало би се запитати каква нам је набавка резервних делова.

Радован Шкорић износи да се „пре две - три године, кренуло са ојачавањем ЗОВС-а и прављењем уштеда са ремонтерима, а ево до чега се дошло - искључују нам струју, пошто рачуни нису плаћени.

Што се шефова тиче, сви су упознати са стањем на терену. Проблем је што ЗОВС тражи, **САМО**, да му се плати оно што одради. Шта се то све плаћа вучи возова, па је толико велики њихов број прековремених сати?“.

Радослав Ђорђевић сматра да је све урушено. Радници са коефицијентом од 2,5 примају плате у рангу коефицијента 5- „Хоћемо да радимо и да нам се то плати.“

Дејан Миловановић износи своју констатацију да је тотално поремећена вредност система на железници. Долази до апсурдне ситуације да је додатак појединим радницима већи од основице. То што у ЗОВС-у нема довољан број извршилаца, не значи да је ЗОВС крив за прековремени рад.

Мирко Лазић је замерио директору Сектора ЗОВС што није присутан на састанку, а ако је спречен, могао је бар своје заменике да пошаље. Овако, на сва питања присутих колега нема одговора, а

проблема има превише. За годину ипо дана, директор Сектора је био само два пута на састанку Синдиката.

Због свега изнетог, предложено је да се затражи смена директора Сектора, Југослава Јовића, код директора Дирекције за превоз (због необезбеђивања резервних делова, не плаћања прековременог рада, неуважавања и недоласка на састанке синдиката).

Такође је затражено да се, у што скорије време, на седницу синдиката позове и директор Дирекције за превоз путника, Драган Грујић. Од ЗОВС-а се могу захтевати бољи резултати, тек онда када се обезбеде услови и средства за рад.

Једна од тачака дневног реда, требало је да буде и избор новог представника Статутарног Одбора за ЗОВС (досадашњи представник је прешао у вучу возова) Но, због нејасноћа коме иде чланица и да ли је ова смена у реду, остављено је да се размотре све околности и види да ли се крши Статут или не, па да се о томе расправља на следећој седници.

Остављено је и нерешено питање начина исплате позајмица (на руке или на текуће рачуне СО). Милован Петровић је поново поставио питање „колики су стварни трошкови код доделе позајмица?“

Снежана Солдо

ЈСО ГРАЂЕВИНСКЕ ДЕЛАТНОСТИ

ОБИЛАЗАК ЧЛАНСТВА НА ТЕРЕНУ СЕ НАСТАВЉА

Састанку су присуствовали и запослени који нису чланови СЗС-а

Двадесета седница ЈСО грађевинске делатности је одржана 10. новембра.

На дневном реду седнице

група и Подгрупе раде на изради аката везаних за реструктуирање предузећа, али нема детаљнијих извештаја о до сада учињеном.

Председништво СЖС је договорило са професором Станковићем и Драганом Зарубицом, потпредседником Већа самосталних синдиката Србије, термин најављене Тематске конференције.

Претходна посета чланству у Врбасу, Бачкој Тополи, Суботици, Крагујевцу, Гружи и Краљеву је била веома задовољавајућа, а нарочито ефектан састанак је одржан у Крагујевцу. Састанку су присуствовали и запослени који нису чланови СЗС-а. Питања је било доста, с обзиром да је ситуација на терену јако тешка: услови рада, недостатак материјала

је била: Актуелна ситуација у АД „Железнице Србије“, СЖС, ЈСО, СО; договор око набавке потрошног материјала за 2012. годину; достава материјала за фонд солидарности, позајмице и текућа питања.

Председник Антић је известио приступне да се воде преговори пословодства и четири репрезентативна синдиката у вези формирања цене радног часа.

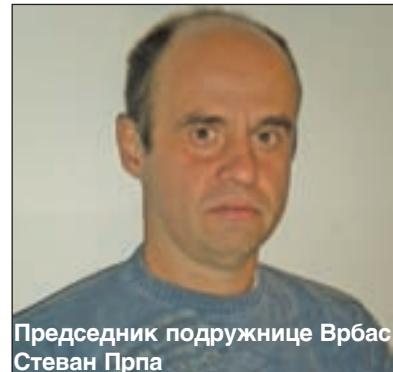
Изабрана Централна радна

и опрема за рад(ако се нешто и набави, углавном је неквалитетно), недостатак заштитне опреме и такође лош квалитет, оронуле службене просторије или непостојање просторија за запослене у исчекивању рада, неисплаћивање новца за продужени рад, недостатак превоза до места рада...

Председници синдикалних организација, који међу чланством имају раднике ло-

Председник подружнице Врбас Стеван Прпа

гистике и МОП-а, истакли су проблем члана тих чланова, јер се не усмеравају на рачуне СО, па су доведени у ситуацију да те чланове имају бројчано и имају обавезе према њима, у смислу давања позајмица, солидарних помоћи и осталих припадаљности, а не располажу њиховим члана-нама.

Обилазак чланства на терену се наставља; следећа посета председника је територији ОЦ ЗОП Ниш.

Биљана Кикић

JCO УП – ЗС

КРАЈ ГОДИНЕ У НЕИЗВЕСНОСТИ

На почетку седнице, председник JCO Радомир Радусин је поделио примедбе СЖС-а, на нацрте оснивачких аката за четири зависна друштва.

Теме стандардне, дискусије такође. Можда би то могао бити закључак са задње седнице нашег JCO. Јер, шта је у овом моменту актуелније од Колективног уговора и његових одредби које директно решавају судбине нас обичних радника, чланова најбројнијег синдиката? Информација СЖС-а о примедбама на нацрт оснивачких аката зависних друштава, подељена је присутнима. И то је у реду. Баш као и примедба у првој тачки информације да је неопходно дефинисати потребан број радника који ће се из садашњег АД

„Железнице Србије“ преузети у нова зависна друштва. Број радника по одређеним стручним спремама и квалификаци-

Председник JCO УП - ЗС
Радомир Радусин

јама. За њих проблема неће да буде. Али, шта са онима за које места тамо не буде? Како треба решавати њихова питања? Шта ако тај број не буде мали?

До сада је процес реструктуирања текао без отпуштања са посла. То је свакако похвално. Сви очекују да ће тај принцип и даље да се задржи. Да ли је такав принцип заиста и одржив? Синдикат мора да истраје у борби да се то и код наставка ове наше реорганизације оствари. То од њега чланови с правом и очекују. Њихов СЖС их у томе заиста никако неће и несме да изневери.

Начин предлагања и избор чланова Скупштине и директо-

ра, регулисаће виша тела. Ту чланови синдиката немогу пуно „порадити“, али је за њих битно оно што ће бити регулисано Колективним уговором (ако буде један заједнички) односно Колективним уговорима, ако свако друштво (што је и најизвесније) буде имало свој уговор. Што се тиче битних ставки као: вредност радног часа, топлог оброка и регреса, послодавац ће свакако да има пресудну реч. Ту се ми „обични људи“-радници, нећемо пуно питати. Тако је било и у прошлним решењима, тако ће, на жалост, бити и овом приликом, у то не треба да се сумња.

Што се тиче цене радног часа, према информацији председника JCO-а, остала је иста, а за овај задњи квартал није ни потписана. А требала је бити. Топли оброк и регрес су одавно само наше „лете жеље“, са великом вероватноћом да ће то и остати. Ништа против не би смо

имали да нас та наша уверења и предвиђања преваре. Замислите сада, како то лепо звучи: нико не добија отказ, цена радног часа свакога месеца прати трошкове живота, лични дохотци се исплаћују на време,

а уз њих и топли оброк и солидан регрес за годишњи одмор! Можете ли то да замислите? Па, пожелите? Знате како кажу „Пази шта желиш, може да ти се и оствари!“. Размислите како бисте те паре потрошили!

Евиденција чланарина напо-

кон „иде“ по новом начину шифрирања. То је био баш дуготрајан процес, али ето, изгурали смо и то. Време ће да покаже да ли је вредело толико се трудити, чекати и шта ћемо тиме добити.

Што се тиче позајмица, заузет је став да се оне морају уредно враћати. Тако је морало да буде и до сада, али смо сведоци да се то ипак, није поштовало. Тај немар је био на штету СЖС-а, а самим тим и свих чланова. Закључили смо да се у том послу треба одговорније понашати.

Када су извештаји са Тематске конференције и РСИ у питању, једногласно смо закључили да је организација била на потребном нивоу и да је успешно реализована. А што се тиче финансија, коректно је одрађена. То је доказ да за велика дружења нису увек потребне и велике паре. Зар не?

Јелена Милинковић

JCO ВУЧЕ ВОЗОВА

СТАРИ КОЛЕКТИВНИ УГОВОР ВАЖЕЋИ, О НОВОМ ДА ИЛИ НЕ

По одржаној Тематској конференцији на тему „Колективни уговори у пракси“, много је питања и дилема, тако да JCO вуче возова нема искристалисан и јасан став о изради новог Колективног уговора и даљем преговарању

Смој редовној седници JCO вуче возова, одржаној 29. новембра, присуствовао је Јасминко Пијетловић, заменик председника СЖС. Говорио је о активностима у АД „Железнице Србије и СЖС-у, између две седнице JCO-а вуче возова.

Рекао је да још увек није дефинисана цена радног сата за последњи квартал ове године, мада је последња плата исплаћена као аконтација.

Током састанка, већином се говорило о протеклој Тематској конференцији, одржаној 28. новембра. Пијетловић је оценио

као изузетно добро припремљену. Такође је похвалио све оне који су дискутовали и имали шта да питају на конференцији, нагласивши да Комисија за израду Колективног уговора, праћење примене и тумачење одредаба

Колективног уговора и заштиту права радника, квалитетна и спремна да преговара.

Председник JCO Слободан Максимовић је рекао да је циљ Тематске конференције био да се чују мишљења председника синдикалних организација и

чланова синдиката, о будућим колективним уговорима и наступу према пословодству.

Пијетловић је истакао, да је веома важно рећи да је "стари" КУ и даље важећи, а да је изузетно опасно отказивати постојећи, у тренутку промене правног статуса железнице. Питање је, да ли се може уговорити квалитетније

и боље решење, у овом тренутку.

Митар Лагатор је нагласио да треба из постојећег КУ пренети у нови (или нове КУ), оно што је повољно за запослене (изменити оно што није), истрајати у захтевима и да не треба дозволити да ти преговори пре-дugo трају.

Миодраг Ђуровић из Ужица је рекао да треба следити примере и искуства железница у окружењу, наводећи пример Црне Горе.

Давор Лакатош из Суботице је мишљења да сви синдикати треба да заузму заједнички став о тренутној ситуацији и колективном преговарању.

Закључивши дискусију, председник JCO-а је био мишљења да би требало заказати посебну седницу о овој теми.

На крају седнице, усвојена је одлука о набавци новогодишњег пропагадног материјала.

Милоје Перић

„Подела вуче“

Секција за вучу возова Суботица, била је ове године домаћин „поделе вуче“ за наступајући ред вожње 2011/2012.

Учесници из свих Секција и организационих јединица за вучу возова, били су смештени у миру и тишини „Јелен салаша“, ушушканог у багремовој шуми Лопудске улице, на путу између насеља Палић и језера Тресетиште.

Осим што су могли да уживају као гости овог комплекса, изграђеног у етно-стилу, могли су и на миру да раде посао због којег су се и окупили. Сви услови за рад су били на завидном нивоу, па је посао обављен на опште задовољство свих учесника.

У паузи се могло прошетати до самог Палићког језера, које је удаљено око један километар. Многи су искористили и прилику да обиђу чувени суботички „бувљак“.

Што се самог новог реда вожње тиче, нема неких великих промена, а једна од новина је да возови 334 и 490, више не саобраћају преко Мале Крсне, већ преко Младеновца.

Д. Ј.

СО СТП ЛАПОВО

И РАДНО И СВЕЧАНО

Чланове Одбора је највише интересовало докле се стигло са трансформацијом предузећа, да ли ће и ове године бити социјалног програма за смањење броја запослених, пријема у радни однос и колика ће бити цена радног сата, за задњи квартал

Одбор синдикалне организације СТП Лапово, одржао је седницу 17. новембра у Ђуприји, а седници су поред чланова Одбора, присуствовали заменик председника СЖС Јасминко Пијетловић, председник ЈСО СТП Драган Ранђеловић и секретар ЈСО СТП Живомир Јовановић.

је у њиховој средини било новопримљених радника) и колика ће бити цена радног сата за задњи квартал.

Ранђеловић је у свом излагању објаснио докле се стигло са израдом аката реорганизације предузећа и планом ак-

У уводној речи, председник синдикалне организације СТП Лапово, Мирослав Вучић се захвалио колегама из СЖС и ЈСО на присуству седници, а чланове Одбора је највише интересовало докле се стигло са трансформацијом предузећа, да ли ће и ове године бити социјалног програма за смањење броја запослених, пријема у радни однос (с обзиром да имају сазнања да

тивности за наредни период, рекавши да смањења броја запослених, по принципу добровољности, у овој години неће бити.

Према његовим речима, ове године није било пријема, осим деце преминулих колега. Апеловао је на присутне, да ако имају сазнања о пријему запослених, мимо наведеног критеријума, о томе писаним путем обавесте ЈСО СТП.

Обраћајући се присутнима, Пијетловић је рекао да цена радног сата за задњи квартал (октобар, новембар и децембар) није уговорена, да је октобарска зарада исплаћена као аконтација, а да би синдикати са пословодством, до 12. децембра, тек требало да уговоре Анекс цене радног сата за задњи квартал.

Председник синдикалне организације СТП Лапово, Мирослав Вучић, је у другом делу седнице, колегиници Драгани Филиповић и колеги Саша Дејковићу, уручио ручне часовнике.

Ова синдикална организација, иначе, својим члановима традиционално, додељује ручне часовнике (колегиницама за 10 до 15, а колегама за 15 до 20 година стажа).

Јасминко Пијетловић

ОДБОР СО СТП БЕОГРАД

НЕСПРЕМНО ДОЧЕКУЈЕМО ПРОМЕНЕ У ПРЕДУЗЕЋУ И СЖС

Пета редовна седница Одбора СО СТП Београд, одржана је крајем октобра. Седници су, поред чланова Одбора присуствовали, Снежана Солдо-председник Секције жена СЖС

и Милић Предраг- председник Одбора СЖС чвора Београд.

О актуелној ситуацији, говорио је Зоран Ђорђевић, председник синдикалне организације, рекавши да у летњем периоду није било неких дешавања.

Очекују нас преговори за цену радног часа за задњи квартал, преговори за израду КУ, нова систематизација за сва четири друштва, када ће се коначно сазнати потребан број извршилаца. Ђорђевић је говорио и о

дешавањима на последњој седници РО СЖС.

У дискусијама о стању на железници, Јасмина Стanoјevић је поставила питање везано за набавку заштитне одеће и обуће, односно, шта је по том питању урађено. Такође, желела је да зна ко је у тој комисији председник и да ли је могуће добити повратну информацију (везану за реализацију набавке). Јасмина је мишљења да онај ко је ту затајио, сноси одговорност за свакодневне повреде на раду..

Матовић Василије је изразио своје нездовољство радом врха синдиката. По његовом мишљењу, синдикат се најмање бави оним што му је намена. На терену нема званичних информација о томе шта ће се дододити поделом предузета! Како ће нам изгледати синдикат и да ли ће се и он делити? Сматра да СЖС „шета“ по ивици и да смо „јако близу провалије“.

Милић Предраг је рекао да је јако лоша комуникација између врха синдиката и синдикалних организација. Челници СЖС су уредно позивани на састанке синдикалних орга-

низација, али не долазе и не испуњавају своју обавезу присуности на позив.

Милојевић Момчило није задовољан третманом ЈСО СТП у СЖС. Такође, замера што нема повратних информација, а питаје је и када ће СЖС урадити измене Статута које ће одговарати новонасталим променама. У овим околностима, према његовом мишљењу, требало би да се одржи Скупштина СЖС.

Зорица Стојић је питала када ће се исправити неправда у различитим кофицијентима код запослених исте стручне спреме. Шта се урадило са издвајањем регреса и топлог оброка изличног дохотка?

Предложено је да се, у што краћем року, закаже нова седница СО СТП Београд, на коју би било позвано председништво СЖС..

Постављено је и питање о термину одржавања најављиване Тематске конференције.

Зоран Ђорђевић је замолио присутне да пренесу члановима синдиката да се по одустајању од тражене позајмице од Фонда солидарности СЖС, заинтересовани одмах јаве у СЖС, како

се не би дешавало да се потраживања СЖС по овом основу, одбијају погрешној особи.

Ђорђевић је навео пример, колегинице Зоре Костић из Макиша, која је дописом обавестила Одбор СО СТП Београд да није добила позајмицу од СЖС, (колегиница је одустала од позајмице када су спискови већ били предати), а да јој се рате одбијају на платном списку.

Грешка је исправљена, а новац ће се вратити госпођи Костић.

На крају седнице, Снежана Солдо је позвала све колеге да се благовремено пријаве за путовање са Секцијом жена (наредне године у Париз), како би искористили могућност плаћања на осам рата.

Солдо је похвалила успешан рад свих чланова Одбора синдикалне организације СТП Београд, рекавши да и друге синдикалне организације би требало да следе пример Београда. Само оваквим радом имаћемо чланство и поверење колега.

Снежана Солдо

СО УП – ЗС БЕОГРАД

ДОБАР ОРИГИНАЛ ВРЕДИ КОПИРАТИ

Један запис из дана са троструким бројем 11, који има посебну резонанцу или рефлексију парадигме између добра и зла

Позив од колега никако не треба да занемарим. Данас је посебан дан, 11.11.11. године. Необичан спој бројева и људског нагона да повезује бесмислене податке. Кажу да је то класичан пример „апофеније“.

У 11 часова стижем по договору код једног дела чланства, спонтано започињем разговор, опуштено о свакодневници, времену, платама, проб-

лемима... Непристојно је, али разгледам канцеларију. Столве, столице, рачунаре. Па, овде сваки сто има опрему као наша мала канцеларија! Исто предузеће, а толике разлике. Да, још мало тако, а докле, видећемо...

Колеге ми пружају да читам часопис од другог синдиката. Убрзо ми дају и неки позив - телеграм за састанак. Посматрају ме веома заинтересовано и знатижељно. Осећам неку нелагодност од толиких погледа. Читам тај часопис и наилазим на податак "... акција оснивања JCO ЗС". Невероватно! Одједном, добијам на сигурности. Поносна сам. Често имамо сумње и критике за нас саме, наше одлуке или нашу синдикалну организованост. Намећу се питања сама од себе, шта је то потребно данас да се промени, за интересе чланства, за нас саме? Шта је то што ми можемо понудити запосленима да се осећају колико-толико

безбрижнијим и сигурнијим на својим радним местима? Колико „гази“ овај дуги процес реструктуирања, нашу синдикалну организацију? У овом облику СЖС је већ прославио пунолетство, а неки „нови клинци“ се данас угледају на нас! Кад после толико протеклог времена неко нас копира, имитира, пресликава нашу организацију, то нешто значи. Због тога се осећам поносна. Тад неки „нови“ синдикат нам је то и потврдио. Рекла сам им: „Наша организација је изузетна, била је и остаје таква, за сада. Она обухвата све гране делатности које функционишу на железници. Наш синдикат пружа свима иста права. Ми такву организацију каква је данас, доживљавамо као идеалну. Можда већ сутра или неку недељу, месец, касније, изађемо са новом. Сигурни смо да ће нова да буде још боља. Па и ви размишљајте на такав начин“.

Дискусија се наставља у далеко опуштенијој атмосфери. Утврђујемо да поред „акције оснивања JCO ЗС“, постоје код „наших“ синдикалних колега још две JCO. Појашњавам и то колегама - у нашој организацији има 7 (седам) JCO. Уз осмех закључујемо: ми водимо са 7:3.

Разговор настављамо о дану са „шест јединица“. Преживесмо тако важан дан који су многи очекивали са страхом. Није се десио ни „крај света“, нема великих температурних аномалија, ни „великог, плавог северца“. Закључили смо, једногласно, да на овај дан који се „появљује“ једном у сто година, нашим члановима пожелимо да осете што пре позитиван утицај космоса, а самцима, као што верују Кинези, да пронађу своју сродну душу. И још нешто, да не заборавим: све то желимо и овим „новим“ синдикалцима. Хвала им и што су нас окупили овако непланирано.

Жељка Заклан

СЕКЦИЈЕ ЖЕНА СЖС

ГОДИНУ ЗАВРШАВАМО ХУМАНИТАРНОМ АКЦИЈОМ

Одма редовна седница председништва Секције жене СЖС одржана је 4. новембра. Поред присуства свих седам председница Одбора Секције жене JCO, седници је присуствовао Јасминко Пијетловић, заменик председника СЖС.

Након уводног излагања председнице Снежане Солдо, реч је дата Јасминку Пијетловићу, који је укратко објаснио актуелну ситуацију у предузећу и СЖС.

Тема наредне тачке дневног реда је била завршна седница

Секције жене, која већ по традицији има хуманитарни карактер и назvana је „Новогодишњи базар“.

Договорено је да домаћин буде овог пута Секција жене ЗОВС, на челу са председницом Славицом Јовановић. Принцип ове акције се није изменio и неће се разликовati од претходних. Потребно је да све колегинице донесу ствари које могу да се донирају, овога пута, „Црвеном крсту“ из Велике Плане.

Заказан је и датум акције – 15. децембар. Позване су све

колегинице да се укључе у акцију.

Пријаве за планирано путовање у Париз су у току и теку по плану, а задњи рок за пријављивање је до краја ове календарске године (путовање је предвиђено од 3. до 11. марта 2012. године).

Похвално је да су колегинице доставиле извештаје о раду Одбора својих JCO, па ће се на завршној седници направити извештај о раду целокупног актива жене СЖС.

Снежана Солдо

СЕКЦИЈА ЖЕНА ЈСО ВВ

РАД НА ТЕРЕНУ, НАЈБОЉЕ ИНФОРМИСАЊЕ

Осма редовна седница Одбора Секције жена ЈСО ВВ одржана је 31. октобра. Седници су присуствовали Слободан Максимовић, председник ЈСО ВВ и Снежана Солдо, председник Секције жена СЖС.

Седници је председавала Мариора Максимовић, председница Секције жена Одбора ЈСО ВВ.

У свом уводном излагању, Мариора је говорила о дешавањима између две седнице, везаним за Секцију жена. За-

тим је Снежана Солдо упознала колегинице са планираним активностима, до краја ове године. Позвала је све присутне колегинице да се активно укључе у организацију традиционалне хуманитарне акције „Новогодишњи базар“.

У даљем излагању, Снежана Солдо је говорила о планираном осмомартовском путовању у Париз. За ову акцију пријаве су у току, а број рата зависи од заинтересованих путника.

Слободан Максимовић је говорио о актуелној ситуацији

у предузећу и у СЖС.

Колегинице су се интересовале за цену радног сата за задњи квартал, али одговор је био нездовољавајући, јер цена још увек није уговорена. Очекује се да ће Тематска конференција, бар донекле, решити неке непознанице везане за прелазак у АД „Железнице Србије“ и поделу предузећа.

Договорено је да се у наредном периоду иде на терен, како би се чланице нашег синдиката на бољи начин упознале са радом Секције жена.

Снежана Солдо

СЕКЦИЈЕ ЖЕНА ЈСО СТП

СПОЈ ЛЕПОГ И КОРИСНОГ

Девета редовна седница Секције жена ЈСО СТП, одржана је 10. новембра у Кикинди. Седници су присуствовали Јасминко Пијетловић, заменик председника СЖС, Драган Ранђеловић, председник ЈСО СТП, Љуба Ристић, председник Секције младих Одбора ЈСО СТП и Живомир Јовановић, секретар у ЈСО СТП.

Као и обично, на дневном реду неизбежна тачка је актуелна ситуација у предузећу и СЖС. Излагачи су били Јасминко Пијетловић и Драган Ранђеловић.

О актуелностима у Секцији жена и дешавањима у претходном периоду, укратко је говорила Снежана Солдо.

Сумирајући резултате рада, констатовано је да је Одбор Секције жена ЈСО СТП до сада вредно радио. Приближава се крај календарске године, а прикупљена средства за хуманитарну акцију (која би се одржала у децембру), у Великој Плани, донираће се Црвеном крсту, а они ће их поделити онима којима су најпотребнија.

Снежана Солдо је изразила

задовољство радом свих одбора ЈСО Секцију жена СЖС, јер су колегинице уложиле пуно труда да ову организацију окупе у једну целину. Трудиле су се да у свој рад унесу и понешто лично, па су се просто уткривале који ће одбор бити болњи.

Поред решавања великог броја проблема, у овим тешким временима, нашло се места и за пријатна дружења. Оби-

лазећи организације секција по Србији (Сомбор, Суботица, Ниш, Панчево, Ваљево), путовало се и ван граница наше земље. Жене су биле у Темишвару, Азурној обали, Шпанији, Апенинском полуострву, Охриду – Македонији и Сегедину.

Спојено је лепо и корисно, па је поред добrog дружења, било времена за неизбежан шопинг.

Након одржаног састанка у Кикинди, уприличен је пут за Сегедин. Према Снежаниним речима, требало би похвалити подршку колега (посебно Од-

бор синдикалне организације СТП Београда, на челу са Зораном Ђорђевићем), који су из својих скромних синдикалних средстава, помогли организацију пута за Сегедин.

Снежана је на крају закључила да остаје и даље жал за неоствареним контактима са женама из земаља у окружењу. Позиви за сарадњу долазе, али за секције жене СЖС никада нема паре. Колегиницама

се чини да ова организација постоји само на папиру, да би СЖС удовољио европским законским формама, јер се сви контакти ту и завршавају.

Снежана Солдо

СЕКЦИЈА ЖЕНА ЈСО УП – ЗС

ХУМАНИТАРНА АКЦИЈА ПОДУНАВСКОМ ОКРУГУ

Човек је дубоко, друштвено биће. Ми не можемо срећно живети и бити корисни чланови ове заједнице, ако не нађемо неки смисао у нашем односу према свету који нас окружује, тј. у оном што другима доносимо

На састанаку Секције жене УП-ЗС, осим извештаја о актуелној ситуацији у предузећу, велико интересовање привукла је хуманитарна акција хранитељским породицама.

Раније предложена места за хуманитарне активности су прогласана. Избор места за ову годину превагнуо је за Велику Плану. Представнице СЖС су донеле одлуку, како рече Мирјана Цветковић, председница Секције жене ЈСО УП-ЗС, да

прикупљена помоћ буде упућена породицама хранитеља деце.

Да ли се може замислити хуманији и адекватнији избор? Сvakако да не. Данас, у овом времену, када многи људи гледају само свој интерес, ту негде поред нас постоје и неки други људи. Они пружају пажњу, дом, љубав, дају целог себе неком другом - својим штићеницима. Уливају им поверење, снагу и жељу да иду даље, да се боре. Уче их да

„узму живот“ у своје руке и да крупним корацима, храбро корачају напред. У боље сутра.

Упркос свеопштој кризи у којој се налазимо, ова акција већ наилази на разумевање наших чланова. Зато желим да и овим путем обавестим заинтересоване да нам се придруже и помогну. Хуманитарна акција ће свакако да донесе најлепше нове примаоцима, а радост оним који дарују, јер „наше мало некоме је пуно“.

Јелена Милинковић

СЕКЦИЈЕ МЛАДИХ ЈСО СТП

МЛАДИ У НИШУ

Десета, редовна седница Одбора Секције младих ЈСО СТП, одржана је 21. октобра, у Нишу. Седници Одбора су присуствовали Живота Тодоровић, председник чвора Ниш, Василије Костић, председник синдикалне организације СТП Ниш, Александар Миловановић, члан Одбора синдикалне организације Ниш и заменик председника ЈСО СТП Момчило Милојевић. Домаћин Секције младих у Нишу, био је Владимир Стојановић.

О актуелној ситуацији у СЖС и предузећу, говорили су, поред председника Љубе Ристића и домаћини из Ниша и заменик председника ЈСО СТП, Момчило

Милојевић.

Старије колеге су у својим излагањима истакли да је за сваку похвалу рад ове секције и обилазак организација на терену, поготово што се очекује да ови млади, сутра буду уздајници синдиката.

На седници је договорено да се да пуна подршка Одбору Секције жена, у организацији хуманитарне акције „Новогодишњи базар“.

Љуба Ристић је замолио све колеге председнике, у својим синдикалним организацијама Секције младих, да за децембар поднесу у писменој форми извештај о раду својих секција, како би он могао да поднесе извештај ЈСО СТП.

Похвално је да је присуност чланова седницама била готово 100 одсто, што улива наду да ће овај млади кадар сутра успешно заменити своје старије колеге.

Након исцрпног дневног реда, остало је мало времена за лепо дружење. Домаћин је својим колегама, лаганом шетњом, показао све лепоте како новог, тако и старог дела града.

У послеподневним сатима, путеви су им се разишли, па су млади из Ниша отишли својим кућама пуни утисака.

Одлука о домаћину следећег састанка, биће донета почетком наредног месеца.

Снежана Солдо

Пише: Владимир Радојевић

НИЈЕ СИНДИКАЛНО ЂУТАТИ

Листајући дневну штампу, довољно је прочитати само пар наслова који се односе на економску, радничку, социјалну и наравно, синдикалну свакодневницу Србије

У том случају, догађају се две ствари: прва ствар која се дешава је превелика жеља и занос за коментарисањем, тако да човек просто навали на тастатуру или пак узме гомилу папира и пар оловки и крене писање, а писању никад крај;

с друге стране, разно-разне бајке о лепом животу и скоријем изласку из кризе, натерају човека да изгуби и оно мало воље за било каквом дискусијом. Једноставно човек остане без икаквог коментара.

Како и шта рећи, када нам је сваки дан исти као предходни и тако из дана у дан, а живот про-лази. Нажалост, код нас се људи цене по богатству, партиској при-падности, функцији, али и по улогама које имају, а до којих су

дошли на једини (неизбежан) начин – пузећи, наравно.

Тешко је данас наћи човека са моралним вредностима, али радује чињеница да ипак постоје људи који своју сatisфакцију не виде у материјалном, јер им је на првом месту жеља за мирном савешћу.

Свако друштво, самим тим и организација (ту пре свега мислим на синдикате), ако мисли да дугорочно опстане, мора да почива на поштењу.

Сваког човека, синдикалца (у првом реду носиоца функција на свим нивоима), мора да краси поштење које нема цену, јер је оно и морална и хришћанска особина.

Многи социолози посло-давцима препоручују, да према радницима буду пажљивији, јер је производ те пажње, бољи

радник. Тако би требало да се понашају синдикални функционери, на свим нивоима. Упитаће се неко, како. На који начин? Једноставно и без превише филозофије. Потребно је чланству прићи, њихово мишљење чути, водити конструктивне, отворене, искрене разговоре (лицем у лице, наравно, без сујете и предрасуда) и што је најбитније, не давати лажне наде.

Евидентно је да су синдикати из годину у годину све "анемичнији", без конкретних акција, без циља и идеја. Не треба да нас све то чуди. Довољно говоре настојања појединачних синдикалних лидера, да се синдикати политички ангажују, па ме не чуди то што у једном дневном листу прочитах жељу једног елитног синдикалца, да буде

министар(ка) за рад и социјалну политику.

С обзиром на тренутну економску ситуацију и социјално – економски положај запослених, узимајући у обзир и све оно што нас очекује у наредном периоду, неопходно је пренети се из дубоког сна и апатије, јер време неумитно тече. Поред ангажовања на побољшању материјалног положаја запослених, велика пажња мора се посветити информисању чланства.

ЈСО ТКС

СЛАВА ПРЕГЛЕДАЧА КОЛА СВЕТИ КОЗМА И ДАМЈАН – ВРАЧЕВИ

Свети Козма и Дамјан су били хришћански врачеви и бесребреници. Били су рођена браћа, родом из Рима; као деца, крштени су и у хришћанском духу васпитавани.

Српска православна црква, Свете враче - Козму и Дамјана, слави првог новембра по црквеном календару, односно 14. новембра по грегоријанском календару.

Прегледачи кола српске жељезнице, по пети пут су преславили своју славу, у прелепом амбијенту ресторана „Капија Шумадије“, у Лапову.

Сунчано, новембарско, михољско јутро, наговештавало је да ће и дан бити, како се само по желети може! Већ од поднева, пристизали су гости из свих делова Србије. Љубазни домаћини из СО ТКС Лапово, дочекивали су госте, већ добро знатом шумадиском гостољубивошћу и срдачношћу.

После дочека гостију, уследио је црквени обред сечења славског колача, где је, у име следећег домаћина СО ТКС Зрењанин, Адамов Радислав

Поред информисања (у циљу оспособљавања својих чланова за вршење синдикалних функција), у статутима свих синдиката стоји обавеза да се организују курсеви, семинари и остали видови едукације чланства. Да ли се и у којој мери ова статутарна обавеза примењује?

Посебну пажњу синдикати морају да посвете законским правима и обавезама запослених и послодавца, правовремено анализирајући поједине

случајеве, како би се спречиле нелогичности и неправилности у примени Колективног и Уговора о раду као и недорочености појединих закона. Уз све то, синдикати у сваком тренутку морају енергичније реаговати на злоупотребе које за последицу могу имати угрожавање материјалног положаја запосленог.

Благовремено реаговати, а не ћутати, јер није синдикално (српски!) ћутати.

имају у овом великому систему.

Домаћин славе, Горан Ивковић се захвалио свим гостима на присуству, пожелевши да се увек, на данашњи дан прегледачи кола нађу и обележе своју славу. Гостима су се обратили и директор сектора за ТКП Живота Ђорђевић, председник СЖС Мирко Лазић

и председник ЈСО ТКС Братислав Минић.

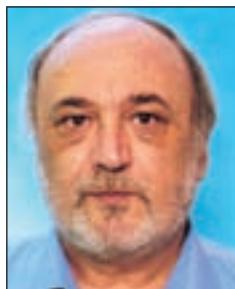
У име наредног домаћина (ТКС Зрењанин), Радислав Адамов је позвао присутне госте да следеће године дођу у Зрењанин, јер, како рече, славу и традицију треба поштовати.

Захваљујући гостопримству и одличној организацији (као и сам амбијент), до принели су да дружење протекне у ведром расположењу и да свима остане у сећању као дивна успомена.

Отишли смо пуни утисака, уз жељу, веру и наду да ћемо и ми жељезничари и наша жељезница у скорије време заузети место које нам припада и бити, раме уз раме, са неким другим успешним јавним предuzeћима.

Ми, прегледачи кола, надамо се и верујемо да ће наш напор и допринос који дајемо, у погледу безбедности и редовитости жељезничког саобраћаја, учинити да прегледна служба има онај третман који заслужује.

Владимир Радојевић

Пише: Зоран Миленковић

Mаневриста Душан Радивојевић, био је у другој колони од сто људи која је изведена пред стрељачки строј. Он је много веровао немачким официрима. Рачунао је на њихову официрску част. Зато се и јавио као добровољац, да заједно са десет желеznичара донесу из вагона ручак од породица, који је стигао једном маневарком. Понео је и лонац да би негде наточио мало воде... Уместо ручка, из једне фабричке хале износили су крампове, лопате, ашове. После тога копали су заједно са оних првих сто... два метра у дубину... Када су почели да копају, Душан је приметио да је на сва четириугла око њих, постављен по један митраљез. Није се узбуђивао, па ни онда када су почела да пристижу нова митраљеска одељења. Ни када је дошао командант Мациовиц... Уопште није размишљао о томе шта се дешава и готово механички је учествовао у постројавању и престројавању.

НА РЕД ЈЕ ДОШЛО КРАЉЕВО /3/

КОЛОНА ЈЕ КРЕНУЛА

ЖЕЛЕZNICARI су погледали уста цеви од митраљеза. Све им је било јасно. Једни су излетеши из строја и на немачком објашњавали да имају малу децу. Други су мирно очекивали да им митраљеска зрна прекрате живот. А неки су почели да псују и проклињу Немце... Митраљески рафали прекинули су све то

Тек када је један желеznичар из групе почeo да бежи и када је за њим одјекну први пуцањ, он се пренуо из одсутности. Махинално се бацио на земљу. Око њега су заштектали митраљези, а куршуми почели да звижде изнад главе. За тренутак је настала тишина, а онда је почело убијање преживелих. Душан је очекивао метак упућен њему, али увек су га заобилазили, остављајући га у стравичном ишчекивању смрти. Онда су Немци питали да ли има живих. Колебао се... Када је заустио да се јави, предухитрио га је један глас из средине. Одјекнуо је метак. У моменту је одлучио да ћути и чека.

Видео је трећу колону како се приближава стратишту. У њој је препознао доста желеznичара. Један машиновођа, изненада је бацио свој шињел на најближи митраљез. Други је јурнуо на Немца, нишанџију митраљеза, оборио га и наставио да бежи:

„Бежимо! Зашто да гинемо?“

Неки су послушали и разбежали се на све стране.

Остали су се грлили и љубили... Немци су поново рафалима косили редове, масакрирали људе и сустизали оне који су јуришали ка жбуњу или оградама. Многи су остали да висе, погођени на бодљикавој жици. Поубијани су и не стигавши пред губилиште. А онда, опет пуцњи у преживеле. Главе су одскакале са земље. Ужасни последњи крици парали су ваздух... Изненађени овим што се десило, Немци су прекинули даље стрељање.

Спуштила се ноћ и у своју тмину увила језив призор чудовишног масакра. Душан Радивојевић је тек тада почeo да пузи ка огради. Ослободио се ланца који му је све време био везан око појаса. Видео је и оног колегу желеznичара који је први покушао да бежи. Лежао је непомично, са лицем и рукама заривеним у земљу. Погледао га је још једном и наставио према огради. Окренуо се. Нигде никог није било. Свом снагом се бацио увис и онда се целим телом пребацио преко жице. Кућа му је била ту, одмах поред игралишта. Био је спасен...

МРТВИ СУ СПАСАВАЛИ ЖИВЕ

Сутрадан је почела да пада ситна киша. Возовођа Душан Тврдишић изведен је у првој групи. По избијању на чистину, суочили су се са страшним призором. Пошли су уназад. Пљуаштали су ударци кундаком, уз заглушујуће псовке и урлике пијаних Немаца. Топови су поново почели да ткук. Немци су тако и првог дана маскирали своју злочиначку акцију...

Када је пала команда да се отвори ватра, Тврдишић се бацио на земљу. преко њега су падали мртви и рањени. Водио је рачуна о томе како да се намести, да би што дуже остао непомичан. Али, избезумљивали су га крици умирућих. Одједном, мада није осећао да је игде рањен, почeo је и сам подсвесно да кука. Један Немац је посумњао да је жив. Загледао га је у главу. Онда га је ударио ногом. Само је стегао зубе и олабавио ногу. Немац га је сада нагазио и са његових груди пуцао у неког до њега. Потом је отишao...

Целог дана је непомично сачекивао групу за групом и пратио их у смрт. Изнова би слушао крике, псовке, пущње. Пред сам мрак, када се већ престало са извођењем нових људи

на стратиште, један од стражара поново је кренуо ка њему. Овог пута, чинило му се да га узима на нишан. Пуцањ је одјекнуо, али га није погодио. Био је намењен неком другом. Још једном, неко га је искупио својим животом. Али, било је још живих! Неко је над њим дубоко дисао... Договорили су се да пођу појединачно. Ако једног открију... Бауљали су један за другим дуж пруге узаног колосека. Изненада је наишла патрола и они су се притајили у каналу. Ту је Тврдишић заспао од умора.

Пробудио се тек после неколико часова. Ничег није могао да се сети. Лешеви свуда наоколо, ипак су га повратили. Наставио је према Грдичкој коси...

Свитање га је затекло у некој шупи. Јавио се једној жени, али она није смела да га прими у кућу. Сео је поред жбуна и цео дан посматрао фашисте како са групама доведених талаца сахрањују мртве. Све време га је нешто вукло према железничкој станици. Одлучио се и пошао тамо. Имао је на себи униформу и шињел. Извадио је из цепа неки заостали распоред вагона

и упутио се између колосека, држећи га у руци. Нашио је на једног фолксдојчера и крајње пословно му објаснио да тражи неки изгубљени вагон. Наставио је даље и ушао право у станичну зграду. Дежурне службенике као да је гром погодио. Сви су занемели, а онда га је један зграбио за рамена:

„Ј.... вам сунце, шта чекате?!
Да ли чекате да га Немци одавде склоне?“

Сакрили су га у одељење телеграфа. Тек тада је затражио мало воде. Очистили су му одело петролејом. У току ноћи су га сместили под столом отправника возова и показали спремност да са њим поделе даљу судбину. Улазили су и Немци. Нису ни претпостављали да им је тако дрско прикривена жртва која је нацивела њихове свирепости.

Шеф станице је опет направио проблем. И Тврдишић је био на списку стрељаних, а сва документа су му била на гомили, у хали Фабрике вагона. Дошло је до жустре свађе шефа и службеника. Шеф је попустио и Тврдишића су склонили испод робне ваге. После седам дана дали су му оверени „аусвајс“.

Остали су у крви отпловили...

ВОЗ ЈЕ ВРАЋЕН У СУБОТИЦУ

Велики број избеглица за време блокаде Краљева, налазио се у вагонима на железничкој станици. Они су управо били пристигли вагонима који су кренули из Суботице. У њима је, осим жена и деце, било и око двеста мушкираца, који су одведени у локомотивску халу Фабрике вагона.

Када је немачки окупатор завршио свој крвави пир, композиција вагона, без мушкираца и са преживелим ложачем, враћена је тамо одакле је и дошла – у Суботицу.

У ПОСЕТИ ХИЛАНДАРУ

ЖЕЛЕЗНИЧАРИ КРШТЕНИ У СРПСКОЈ СВЕТИЊИ

Стравични пожар, однео је две трећине камена темељца нашег постојања, светог Хиландара. Божјом вољом, промишљу и милошћу, остали су недирнути храм, трпезарија, ризница и многи параклиси. И поново ће наша царска Лавра, упорношћу, трудом, трпељивошћу и молитвама нашег братства, засијати сјајем Светог Саве и Светог Симеона и бити наше светло у ноћи

У периоду од 29. септембра до 14. октобра, неколико наших колега железничара, свој годишњи одмор су провели радно, на Светој гори у Јеросису, удаљеном десет километара од Хиландара. У жељи да добровољним радом помогну обновну ове значајне српске светиње, железничари су радили на обнови великог и малог крова на конаку за монахе у дворишту, обијању и малтерирању зидова и обнављању фасаде.

толико важно за наше постојање, за нашу хришћанску историју. У исто време тужно је видети колико је манастир оштећен у пожару. У светој царској лаври колеге су провеле четири дана, обишли

Свети манастир Хиландар, колеге су посетиле 8. октобра. Према речима Желька Вујасиновића, дипломираног грађевинског инжињера из Новог Сада, изузетан је осећај доћи у здање из дванаестог века,

светиње унутар зидина манастира, имале прилику да виде маслину коју је посадио Цар Душан, извор и крст краља Александра, луку манастира Хиландар Јованицу ...

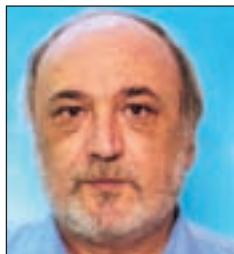
Током боравка у Јеросису

и извођењу радова на конаку, а како се недељом не ради, колеге су имале изузетну прилику да 2. октобра присуствују крштењу по свим правилима хришћанског живота, колеге Ивана Стевчића из Вршца и Горана Додека из Бања Луке. Крштење је обавио отац Серапим, иначе Рус, а овај догађај ће свима остати у сећању, закључио је Вујасиновић.

У Јерисосу су боравили и радили: Желько Вујасиновић, Милорад Стриковић, Јован и Предраг Вла из Новог Сада, Иван Стевчић и Иван Михајлов из Вршца, Желько Стојановић из Инђије, Мијодраг Ђорђевић из Београда и Влада Стевчић из Лесковца.

Одлазак наших колега на Свету гору, према речима Милорада Стриковића, помогли су АД „Железнице Србије“ и Синдикат железничара Србије.

Јасминко Пијетловић

Пише: Зоран Миленковић

Захуктали шинобус 3662 је прошао кроз једну косу Столова и из тунела улетео у уску клисуру Ибра – право у неспокој!

На грешну земљу налегну дремљиво јутро. Пред свитање, дивљина се не стишава и њени цртежи прожимају се у ноћној јези. У ваздуху се таложе чистота и тежак зрак истовремено.

Све што сам некада изгубио сада ми је постало неразумљиво и ништавно. Како претрпети мрачно јутро које се излива из своје моћне катакомбе? Хоће ли поново велика звезда, као оно пре тридесет пет година на Митровдан, пројурити небом с крвавим репом, предсказујући смрт на кућном прагу? Гледам кроз прозор оне ваздушасте сенке крај Ибра. Дан и ноћ су у истом лежају. Деле се...! Тебе више нема, а морам наставити.

У јутарњем немиру ми се јавиш. А ја се кријем иза крупне сјајне звезде коју гледах у детињству, изван свих сировости. Питаш, да ли је добро бити на овом свету? Па тај призор замени жутозелени дим – у бистрој земљи, у каменој кући, спаваш! Онда се кроз затворене прозоре вагона поново шири болни призрак некдашњег живота.

Понекад смрт не значи ништа. Јасно те видим с црвеном капом. Стојиш испред воза. Живот на прузи. Живот око пруге. А возови долазе и одлазе. Живот на железничкој

ВОЗ ИЗВАН ДАТУМА /2/ МИТРОВДАН

И свеједно да ли си ту, или те нема. Али, искрен да будем, оно што се догодило, најрадије бих заборавио. Још има оних, када одем на наше огњиште, који примете: „Еве оног што му се отац уби!“ Дај Боже, да живот мине без успомена и замотаних људских глава!

станици. Изнад станице је борова шума. Дечије игре у канцеларији отправника возова. Скretничар Мирко са подкопаоничке бачије донео за ручак црни хлеб из старинског сача. Бритвом размазује кајмак по њему и даје ми. Мириси тешки као малъ.

Али, такве речи се теби не говоре! Ни тешкоће, ни страх, ни очај оног митровданског јутра, када си кроз полуотворена врата шинобуса, скочио у амбис тунела под Богутовачким брдом. Са рукама напред, као да ћеш заронити у воду. Пред очима моје мајке, која је покушала да те спречи. У њеним рукама остао је само каиш од мантила. И врисак који се разлегао тунелом!

Тебе више нема, а морам наставити.

Лако је сада рећи да си увек

побеђивао. Осим у једном тренутку, у једној јединој секунди, у једном једином несхвательивом јутру живота. А тада је требало победити више него икада, јер је од тога зависило више него икада, када ће теби бити тешко и када ће нама бити лакше. Јесте, борио си се и дуго пркосио смрти коју си сам хтео. Смрскане лобање! Али, само твоја храброст у ординацији за хитну помоћ није била довольна. Твоја глава, умотана завојима сада нас позива на исповест...

Страшно је гледати гроб на Митровдан! Само гледаш није ли ко растурио земљу. Гроб је миран, али знаш да повратка не може бити. Помирити се са земљом не можеш, а осећаш њену близину и близину одласка. Осећаш, без обзира колико ти је година. И твоје унуке, које

Прослава Дана железничара априла 1961. године у Рашки

Мост пред улазом у тунел под Магличем априла 2011. године

те никада нису упознале, сада су само обичне божје душе, које ћуте у дубокој и хладној тишини овог новембарског јутра. Наша срца и твоје тело сада деле неспокој и тешке мисли. Ко зна колико је живота завршила само твоја једна смрт, брза и несхватљива?

Стојимо погнуте главе и онда одлазимо. Сваки корак је као један отпали камен са

душе. Бескрајно много је тог камења! И бескрајан је пут пред нама. Као да смо и ми оболели од твог живота. Залутали и нејасни уздаси умиру у нама. Још по неки лист трепери на ветру. Тишина. Све је тако брзо нестало. Шинобус 3662 постоји још само у неком старом Реду вожње. А иза тебе остало је униформа и капа от правника возова, које љу-

боморно чувам.

Тебе више нема, а морам наставити.

Још једном Свети Вел-икомученик Димитрије је свануо. Утихну звоњава точкова низ клисуре. Писак локомотиве пређе преко врхова запаљених брда. Глува ноћ је сишла трагом звезда и као дах нечији нестала у преображеним врховима дрвећа. У врховима дрвећа се рађа пламен, нагиње се корену и кружи. Около Бога кружи. Лишће се запалило и с лица и с наличја. Још једном, Митровдан је на сунцу заблистао.

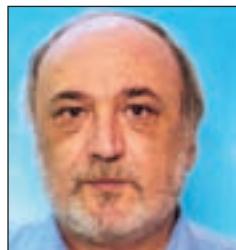
И свеједно да ли си ту или те нема. Али, искрен да будем, оно што се дододило, најрадије бих заборавио. Још има оних, када одем на наше огњиште, који примете: „Еве оног што му се отац уби!“ Дај Боже, да живот мине без успомена и замотаних људских глава!

Јер, тек на крају, и то увек касно, дође велики и као вечност моћан заборав – сличан блиставо белом снегу над свежим гробовима!

СЕЋАЊЕ НА БУДУЋНОСТ / 4 /

МИОМИР

Пре много година захваљујући једанаестогодишњем дечаку Миомиру Шекуларцу, избегнута је катастрофа на прузи Београд – Бар, у близини Бијелог Поља

Пише: Зоран Миленковић

Пре много година захваљујући једанаестогодишњем дечаку Миомиру Шекуларцу, избегнута је катастрофа на прузи Београд – Бар, у близини Бијелог Поља.

Дечак се под окриљем ноћи нашао на отвореној прузи. Приметио је одрон на два километра од железничке станице и потрчао пругом у сусрет возу, који је управо наилазио из правца Београда. Присебни машин-

овођа је на време приметио упозорење, па је успео да укроти захукталу композицију пре одрона на прузи и тако избегне сигурну трагедију.

Ипак, у тренутку када се воз зауставио испред самог одрона, делом на локомотиву, а посебно на службена и поштанска кола до локомотиве, сручило се стотину кубика земље и стења. Удес је ипак, прошао без људских жртава.

Изузвеј имена и податка да је родом из села Подкрајци, ништа се више није сазнalo о савесном дечаку Миомиру, понејавши због нелјубазности ос обља железничке станице у Бијелом Пољу. Дежурни отправник воза се новинарима није чак ни представио, а поготово није дао никакве информације о дечаку. Понашао се једноставно као да се њега то уопште не тиче и као да се нешто слично

догађа сваки дан.

Слично не, али под окриљем ноћи, у Чачку се догађа сваки дан. Железника станица је постала мета неиживљених дечака. Многобројни графити непознатих аутора и неразумљиве садржине су исписани по фасадама станице. Демолиране су подне плочице на централном степеништу, на самом улазу у станицу. Поломљена је перонска чесма и разбијено велико стакло на главним улазним вратима. Гомиле смећа, разваљене клупе, ишчупане корпе за отпатке и изгажена трава... Једну клупу су нашли триста метара од станице. На мети

лопова се нашла и канцеларија Шефа станице.

Тржни центар Темпо, који се наслажа на саму станицу, продаје алкохол по целу ноћ. Ти дечаци са флашама у рукама, под окриљем ноћи, лако се могу наћи и на отвореној прузи А онда је све могуће...

П.С.: Савесност и подвиг једног дечака, који је можда спасио десетине живота, требало је да заслуже већу пажњу. Али, она је изостала, захваљујући нашим наравима и крутости. Ипак, зарад сећања, зна се бар његово име. Зарад будућности, имена ових савремених вандала, нажалост, нећемо сазнати никада!!!

Посетите наш сајт:

www.szs-railsyn.org

Синдикат железничара Србије

Немањина 6, соба 153, 11000 Београд • тел/факс: 381(11)3618-354 • ztp_szs@yahoo.com

На сајту можете пронаћи све актуелности о раду синдиката.

ИЗ ЖЕЛЕЗНИЧКЕ ИСТОРИЈЕ ЖЕЛЕЗНИЧАРИ И СПОРТ

Припрема: Владимир Радојевић

- ◆ У организацији Заједнице железничких спортских клубова Србије, 1996. године организована је експедиција састављена од чланова железничких планинских друштава, која је успешно извршила успон на Атос – највиши врх Свете горе.
- ◆ Поводом обележавања 800 година манастира Хиландара, 1998. године, екипа састављена од чланова железничких - планинских друштава, извела је велику акцију чишћења маслињака око манастира.
- ◆ Први отворени атлетски крос железничара Југославије, одржан је 1968. године, у част 15. априла – Дана железничара Југославије исти је одржан у Скопљу.
- ◆ Први шаховски Куп железничких екипа Србије одржан је у Београду, 1994. године на којем је прво место освојила екипа Локомотиве из Београда.
- ◆ Први Куп железничких екипа Србије у фудбалу, одржан је 1997. године у Београду. У финалу састале су се екипе ФК Железничар из Београда и Железничара из Ниша, резултатом 2 : 0 победила је екипа домаћина.
- ◆ Од 1994. године, Заједница железничких спортских клубова Србије додељује највеће годишње признање „Златну плакету“ у четири категорије: најбољем активном спортисти железничког клуба, најбољем железничком - спортском раднику, најбољем железничко спортивском колективу и најбољој железничкој организацији, која је највише помогла развоју спорта на железници.
- ◆ Најспортивски железнички град у Србији је Суботица, железничари овог града су 1920. године основали Фудбалски клуб ЖАК, који је био активан до 1945. године, када се припојио Железничко – спортском друштву Спартак.
- ◆ У маленом Брестовцу, на прузи Лесковац – Ниш, 1923. године основан је Фудбалски клуб Железничар. Српска лига је била највећи домет овог клуба.
- ◆ Кошаркашки клуб Железничар из Чачка, основан је 1949. године највећи успех овог клуба је пласман у Прву Б савезну лигу. Најпознатије име које је овај клуб дао је Драган Кићановић, један од најбољих кошаркаша света.
- ◆ „Најжелезничарскије“ село је Кусадак, у којем је 1928. године основан ФК Железничар.
- ◆ Планинско – смучарско друштво Железничар из Шида, основано је 1955. године.
- ◆ Железничари Зрењанина, давне 1921. године основали су фудбалски и куглашки клуб.

ЧЕФ @РИЗМИ

ЧЕДОМИР Ј. МИТИЋ

- ❖ Тај политичар никада није погазио своју реч. Али је никада није ни дао.
- ❖ Од власти смо очекивали и куле и градове, а она нам нуди гола брда и долине.
- ❖ Тренутно радимо на помирењу. Миримо се са самим собом.
- ❖ Аутопутеве ћемо изградити од међународних кредита, а странпутице ћемо сами финансирајти.
- ❖ Хоће ли Србија постати члан ЕУ? Хоће, чим се стекну услови.
- ❖ Молимо полицију да се мало више бави криминалом.
- ❖ Што песник рече: "Све смо могли, кад смо могли".
- ❖ Далеко од тога да ми мислимо то што ви мислите, да ми мислимо.
- ❖ Нећемо дозволити никоме да нас поткрада, сами ћемо то учинити.
- ❖ Ми толико немамо, да више нема шта немамо.
- ❖ Да ли је разговор са самим собом знак лудила. Не, то је само знак да је човек остао без посла и да му је пук'о филм.
- ❖ У нашем предузећу нема непотизма. Сви запошљени су само ближи и даљи рођаци господина директора.
- ❖ Како данас преживети? Тешко питање. Имате ли неко лакше?
- ❖ Лопов патриота не краде по белом свету, краде искључиво у својој домовини.
- ❖ Остале су нам две могућности: или да тонемо или да пропадамо.

**СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ
КОМИСИЈА ЗА ФОНД СОЛИДАРНОСТИ РАДНИКА**

Одобрена солидарна бесповратна новчана помоћ за НОВЕМБАР 2011. године, на састанку одржаном 18.11.2011. године.

Р.број	По члану	Број одлуке	Име и презиме	JCO	Износ
1.	16.8	1/11/2011	Јовановић Миомирка	УП ЗС Ниш	15.000,00
2.	16.4	2/11/2011	Срећо Златиборка	УП ЗС НСП	15.000,00
3.	16.8	3/11/2011	Христић Милена	УП ЗС НСП	10.000,00
4.	16.8	4/11/2011	Дукић Војо	УП ЗС НСП	10.000,00
5.	16.8	5/11/2011	Марковић Славица	ВВ Београд	10.000,00
6.	16.8	6/11/2011	Дрљача Биљана	СП Београд	25.000,00
7.	16.8	7/11/2011	Трубарац Душица	СП Панчево	15.000,00
8.	16.8	8/11/2011	Атанасковић Љиљана	СП Зајечар	5.000,00
9.	16.8	9/11/2011	Љубић Дејан	ТКП Зајечар	10.000,00
10.	16.8	10/11/2011	Видић Миодраг	ТКП Београд	5.000,00
11.	16.8	11/11/2011	Маркићевић Весна	ТКП Београд	10.000,00
12.	16.8	12/11/2011	Здравковић Иван	ЕТП Ниш	10.000,00
13.	16.4	13/11/2011	Милошевић Слободан	ЕТП Ниш	10.000,00
14.	16.8	14/11/2011	Јонић Лидија	ЕТП Ниш	15.000,00
15.	16.8	15/11/2011	Шекељић Драгица	ЗОВС Макишић	10.000,00
16.	16.8	16/11/2011	Шћевак Павел	ЗОВС Земун	5.000,00
17.	16.8	17/11/2011	Јанковић Бранко	ЗОВС Земун	5.000,00
18.	16.8	18/11/2011	Милосављевић Драган	ЗОВС Земун	5.000,00
19.	16.8	19/11/2011	Јевтић Мирослав	ЗОВС Лажковац	5.000,00
20.	16.8	20/11/2011	Дробњак Милисав	ЗОВС Пожега	5.000,00
21.	16.8	21/11/2011	Јанковић Слободан	ЗОВС Пожега	5.000,00
22.	16.8	22/11/2011	Дринић Миле	ЗОВС Нови Сад	5.000,00
23.	16.8	23/11/2011	Кнежевић Јасна	ЗОВС Нови Сад	10.000,00
24.	16.8	23/11/2011	Ивковић Драгослав	ЗОВС Лапово	5.000,00
25.	16.4	24/11/2011	Ракић Јовица	ЗОВС Лапово	8.000,00
26.	16.4	25/11/2011	Јевтовић Мирко	ЗОП Краљево	10.000,00
27.	16.8	26/11/2011	Касумовић Станислав	ЗОП Ниш	5.000,00
28.	16.8	27/11/2011	Савић Братислав	ЗОП Ниш	5.000,00
29.	16.8	28/11/2011	Стевић Срђан	ЗОП Нови Сад	20.000,00
30.	16.8	29/11/2011	Момчиловић Зоран	ЗОП Нови Сад	10.000,00
31.	16.8	30/11/2011	Тасић Вељко	ЗОП Нови Сад	5.000,00
32.	16.8	31/11/2011	Кнежевоћ Стеван	ЗОП Нови Сад	10.000,00
33.	16.8	32/11/2011	Милић Зоран	ЗОП Нови Сад	10.000,00
34.	16.8	33/11/2011	Траиловић Драган	ЗОП Пожаревац	5.000,00
35.	16.8	34/11/2011	Милошевић Миладин	ЗОП Зајечар	5.000,00
36.	16.8	35/11/2011	Јовић Новица	ЗОП Зајечар	10.000,00
37.	16.8	36/11/2011	Карабашевић Боривоје	ЗОП Зајечар	20.000,00
38.	16.4	37/11/2011	Новаковић Милош	ЗОП Краљево	5.000,00
39.	16.8	38/11/2011	Кубик Иштван	ЗОП Суботица	10.000,00
40.	16.8	39/11/2011	Чечарић Желимир	ЗОП Ужице	5.000,00
41.	16.6	40/11/2011	Николић Горан	ЗОП Ниш	15.000,00
42.	16.8	41/11/2011	Маринковић Зоран	ЗОП Ниш	10.000,00
У КУПНО					393.000,00

ПРЕДСЕДНИК
КОМИСИЈЕ ФОНДА СОЛИДАРНОСТИ

МИЛНОВИЋ СЛОБОДАН

ПРЕДСЕДНИК
СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ

МИРКО ЛАЗИЋ

БРОЈ: 11
БЕОГРАД, 17.11.2011.године

На седници одржаној 17.11.2011.године, Комисија за фонд солидарности радника донела је следећу:

ОДЛУКУ

1. Одобравају се позајмице члановима СЖС-а, за месец новембар 2011.године по списковима достављеним из JCO-а и то:

НАЗИВ JCO	БРОЈ ПОЗАЈМИЦА	ИЗНОС
JCO СТП	209	4.180.000,00
JCO ЗОП	117	2.340.000,00
JCO ЗОВС	168	3.360.000,00
JCO ЕТП	72	1.440.000,00
JCO УП-ЗС	64	1.280.000,00
JCO ТКС	52	1.040.000,00
JCO ВВ	48	960.000,00
У КУПНО	730	14.600.000,00

2. Спискови JCO-а су саставни део ове одлуке.

ПРЕДСЕДНИК
КОМИСИЈЕ ФОНДА СОЛИДАРНОСТИ

МИЛАНОВИЋ СЛОБОДАН

ПРЕДСЕДНИК
СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧАРА
СРБИЈЕ

МИРКО ЛАЗИЋ

СЛАВА ПРЕГЛЕДАЧА КОЛА 14. НОВЕМБАР 2011. ЛАПОВО

**ПРЕГЛЕД РЕГИСТРОВАНИХ СИНДИКАТА У АД „ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ“
СА БРОЈЕМ ЧЛНОВА ЗАПОСЛЕНИХ У ПРЕДУЗЕЋУ ЗА ОКТОБАР 2011. године**

РЕД. БРОЈ	НАЗИВ СИНДИКАТА	ИДЕНТИФИКАТОР	БРОЈ ЧЛНОВА
1	СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ	1,5,6, А, К	5918
2	СИНДИКАТ ИЗВРШНИХ СЛУЖБИ СРПСКИХ ЖЕЛЕЗНИЦА	Л	2736
3	СИНДИКАТ РАДНИКА ЖЕЛЕЗНИЧКЕ ИНФРАСТРУКТУРЕ СРБИЈЕ	9, Ђ, М	2608
4	НЕЗАВИСНИ СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ	4	1876
5	НЕЗАВИСНИ СИНДИКАТ МАШИНОВОЂА	2	1640
6	СИНДИКАТ ИНВАЛИДА РАДА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ	3	40
7	СИНДИКАТ ОПЕРАТИВНЕ СЛУЖБЕ БЕОГРАД	8	71
8	СИНДИКАТ УДРУЖЕНИХ ЖЕЛЕЗНИЧАРА	7	44
9	АСНС – ГРАНСКИ СИНДИКАТ ЗАПОСЛЕНИХ У ЖЕЛ. САОБРАЋАЈУ	Н	19
10	РЕГИОНАЛНО ГРАНСКИ СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ	Ц	500
11	АСНС ЖЕЛЕЗНИЧКИ СИНДИКАТ	Т	254
12	СИНДИКАТ ЖТП – БГД НЕЗАВИСНОСТ	Е	257
13	СИНДИКАТ СТРУЧНИХ СЛУЖБИ ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ	Ј	288
14	СИНДИКАТ МАШИНОВОЂА		252
15	СИНДИКАТ НОВИНАРА ЖТП БЕОГРАД	Б	9
16	УЈЕДИЊЕНИ НЕЗАВИСНИ ГРАНСКИ СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ	У	12
17	СИНДИКАТ ПРЕВОЗА ПУТНИКА СРПСКИХ ЖЕЛЕЗНИЦА	М	0
18	СИНДИКАТ ИНФРАСТРУКТУРЕ ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ	Х	293
19	СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ ЗА ПРЕВОЗ	Ђ	0
20	СИНДИКАТ ВУЧЕ СРПСКИХ ЖЕЛЕЗНИЦА	Ж	0
21	СРПСКИ СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА 1884	Д	58
22	НЕЗАВИСНИ СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА ВОВОДИНЕ		7
23	ЖЕЛЕЗНИЧКИ СИНДИКАТ ПРВИ МАЈ		13
24	НЕЗАВИСНИ СИНДИКАТ МАШИНОВОЂА ВОВОДИНЕ		63
25	СИНДИКАТ СОЛИДАРНОСТ		1
26	СИНДИКАТ МАШИНОВОЂА СОЛИДАРНОСТ УЖИЦЕ		16
27	СИНД. ОРГ. ЕЛЕКТРОТЕХНИЧКЕ СТРУКЕ ЕТП НИШ		0
	НИСУ ЧЛНОВИ		2102
	УКУПНО ЗАПОСЛЕНИХ		18546

БЕОГРАД 11.11.2011. год.

СИЖЕ • Лист Синдиката железничара Србије • Основач и издавач: Синдикат железничара Србије • **Главни и одговорни уредник:** Мирко Лазић • **Адреса:** 11000 Београд, Немањина 6 • **Тел./факс:** 011/36-18-354 • **www.szs-railsyn.org** • **E-mail:** ztp_szs@yahoo.com;

Уређивачки одбор: Комисија за информисање, образовање и издавачку делатност Синдиката железничара Србије: Радојевић Владимир, Кикић Биљана, Ђорђевић Горан, Грубач Драгољуб, Перић Милоје, Стојановић Драган, Милинковић Јелена • **Сарадници:** Арсенијевић Вера, Солдо Снежана, Васиљевић Драган и Миленковић Зоран • **Техничка припрема:** Дарјан Митић, Драган Васиљевић и Вера Арсенијевић

Извршни издавач: Желнид Београд • **Адреса редакције:** 11000 Београд, Немањина 6 • **Тел:** 011/36-18-354; • **Штампа:** Желнид, Београд • **CIP - Каталогизација у публикацији Народне библиотеке Србије, Београд 331.105.44(497.11)** • **ISSN 1451-7035** • **COBISS.SR.ID 135437063**

*Нека Вам сваки дан буде испуњен смехом,
радошћу, лепим изненађењима, љубављу...*

*Памтите само лепе тренутке и
сакупљајте лепе успомене!*

*Срећни Новогодишњи и
Божићни празници!*

2012.

Синдикат железничара Србије